

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Doktor Ix

Citation: Larsen, Karl: "Doktor Ix", i Larsen, Karl: *Doktor Ix*, Gyldendalske Boghandels Forlag, 1896, s. 41. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_04-shoot-idm140635357463232/facsimile.pdf (tilgået 28. november 2021)

Anvendt udgave: Doktor Ix

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

at være rejst, Dagen efter at jeg havde tilladt mig at gøre Dem min Afskedsvisit.»

«De mener min Fader og mig.»

«Hva' beha'er?»

«De er uutholdelig langsom, Ask, ganske frygtelig til at fatte; men gaa videre!»

«Ja —,» sagde Maleren, der øjensynlig havde tabt Traaden; hans Øjne fulgte det lille engelske Broderi, som Margrete havde grebet i en Sykurv, der stod paa Verandaen, . . . «véd De, Frøken, naar jeg ser Dem tage det Sytøj, kan jeg ikke lade være at tænke paa Paris for ti Aar siden, naar Cederstrøm og jeg besøgte Dem hos Trampes, og De saadan ved et Haandarbejde kunde faa pillet ud af Cederstrøm alt hvad det skulde være . . .»

«. . . medens Lucie Trampe sad i Stolen ved Siden af og var ved at spise Cederstrøm op med Øjnene,» fortsatte Margrete; «ja, det var førend De blev en guldmedaillet Maler, der vejede og vragede Bestillinger.»

«Cederstrøm var meget indtaget i Dem, Frøken . . .»

«Skal vi saa ikke tale om noget andet, Ask, f. Eks. om hvorfor De ikke kom til at rejse; De maa dog være korrekt og give en Forklaring,

i hvert Fald, saa at man kan tro paa, den er sand. Jeg vil sige Dem paa Forhaand, for at De ikke skal komme i Forlegenhed, at De er set paa Skodsborg Badhotel to Gange, en Gang ved Bøllemosen og en Gang helt oppe paa Hotellet i Vedbæk, hvad der er meget mistænkeligt . . . »Naa,» slog hun om, ved at se paa Malerens Ansigt, «vil De saa forfærdelig nødig, skal De saamænd ogsaa blive fri, man skal ikke trænge ind paa sine Venner. Og nu er De jo kommen meget pænt for at gøre Afbigt og tage Afsked for — allersidste Gang. Fortæl saa noget morsomt!»

«Jeg véd virkelig ikke det mindste morsomme,» sagde Ask.

Frøken Holk sænkede sit Haandarbejde og smilede: «Jeg synes næsten, Hr. Maleren svarede en lille Kende mut; maa jeg se paa Dem? De er jo nær véd at ligne Dem selv fra Paris i Deres unge Dage, naar vi drillede Dem en ganske lille Smule. Kan De huske paa min Fødselsdag den Gang?»

«Ja, for ti Aar siden . . . da De fyldte 20 Aar . . .»

«Nu skal jeg lære Dem noget, Ask. Naar man overhovedet er saa indiskret at vide en